

ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง กรุงเทพมหานคร

The Emotional Quotient among Nursing Students in a Private University, Bangkok

อรเพ็ญ พงศ์กล้า, พย.ม.^{1*} Orapen Pongklum, M.N.S.

จิราวรรณ กล่อมเมฆ, Ph.D.¹ Jirawan Klommake, Ph.D.

พรรณี พรรคลักษณ์, พย.ม.¹ Pannee Pakluck, M.N.S.

ธัญวรรณ คุณมาสุนย์, พย.ม.¹ Tunyawan Khuttamasoon, M.N.S.

วรวัลลัญช์ บรรลือทรัพย์, พย.ม.¹ Worawalun Bunluesup, M.N.S.

มณิสรา ห่วงทอง, พย.ม.¹ Manisara Hongthong, M.N.S.

บทคัดย่อ

การวิจัยภาคตัดขวางแบบบรรยายครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในมหาวิทยาลัยเอกชน ด้านดี เก่ง สุข และโดยรวม และเปรียบเทียบความแตกต่างของความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาล ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวม ตามความแตกต่างของชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เป็นนักศึกษาพยาบาลจำนวน 260 คน ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1-4 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมีนาคม - เมษายน พ.ศ. 2560 เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป และแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบที ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 95.5-100.0) มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี เก่ง สุข และโดยรวมอยู่ในระดับปกติถึงระดับสูง นักศึกษาพยาบาลที่ศึกษาอยู่ชั้นปีต่างกัน และเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน ($p > .05$) และนักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรมมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งสูงกว่านักศึกษาพยาบาล

ที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม ($t = 2.068, p < .05$) ผลการวิจัยนี้ให้ข้อเสนอแนะว่า อาจารย์และผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลควรจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลได้มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างการศึกษาในหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ โดยเฉพาะด้านเก่งให้เพิ่มมากขึ้น

คำสำคัญ: ความฉลาดทางอารมณ์ นักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยเอกชน ประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรม

Abstract

This cross-sectional descriptive study aimed to examine the levels of emotional quotient (E.Q.) among nursing students in a private university in goodness, intelligence, happiness, and the overall, and compare the differences of E.Q. in goodness, intelligence, happiness, and the overall among the nursing students with their differences of years of study, cumulative grade point average (CGPA) and experience of participation in activities. A simple random sampling was used to recruit a sample of 260 nursing students who were currently studying in year 1-4 of the 2nd semester

¹ อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

* ผู้เขียนหลัก (Corresponding author) e-mail: orapen@apiu.edu

in the academic year 2016 of a private university, Bangkok. Data were carried out in March to April, 2017. Research instruments included a demographic questionnaire and the E.Q. questionnaire with its Cronbach's alpha of .88. Descriptive statistics, One-way ANOVA, and t-test were utilized to analyze the data.

Results revealed that almost a total of the participants (95.5-100.0%) had normal to higher level of goodness, intelligence, happiness, and the overall E.Q. The nursing students with differences of years of study and CGPA were found no difference of the E.Q. in goodness, intelligence, happiness, and the overall ($p > .05$). Additionally, nursing students who had experience of participation in activities had their E.Q. in intelligence higher than those who had no such the experience. These findings suggest that nursing instructors and administrators should manage teaching and learning, as well as promote experience of participation in activities for nursing students continually during the study program. As a result, the E.Q., especially in intelligence would be increasing.

Key words: Emotional Quotient, nursing students, private university, experience of participation in activities

ความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นให้ผู้เรียน เรียนรู้ทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและพัฒนาบุคคลแต่ละช่วงวัยให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ มีทักษะชีวิต และทักษะทางสังคมเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา การคิดอย่างสร้างสรรค์ การสื่อสาร และการร่วมมือกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) เมื่อปี พ.ศ. 2552 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ โดยมุ่งให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตามผลเรียนรู้ ครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน คือ มีคุณธรรมจริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ทั้งนี้ วิชาชีพการพยาบาลเป็นสาขาวิชาชีพที่ต้องให้การดูแล และรับผิดชอบต่อชีวิตของมนุษย์ ต้องเผชิญกับความทุกข์ทรมาน ความเศร้าโศกของผู้ใช้บริการและครอบครัว ดังนั้น นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาเล่าเรียนในสาขาวิชาชีพนี้ จึงจำเป็นต้องมีความอดทน เสียสละ แสดงสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส เอาใจเขามาใส่ใจเรา และมีความเข้าใจในสภาพอารมณ์และการแสดงออกของผู้รับบริการ เพื่อที่นักศึกษาพยาบาลจะสามารถปรับตัวได้กับสภาวะต่าง ๆ ของผู้ใช้บริการ และศึกษาเล่าเรียนในหลักสูตรจนประสบความสำเร็จได้ (วลัยนารี พรหมลา, 2558) และจากการศึกษาของ Goleman (1998) ได้อธิบายว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิตและการทำงาน ร้อยละ 80 เกิดเนื่องจากการมีความฉลาดทางอารมณ์ที่เหมาะสม และความฉลาดทางอารมณ์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อหลายสิ่ง ได้แก่ คุณภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา (Barkhordari & Rostambeygi, 2013) ความพร้อมในการปฏิบัติงานในบทบาทพยาบาลวิชาชีพทั้งด้านการเตรียมตัว ความตั้งใจ มุ่งมั่น และด้านการรับรู้ประสบการณ์ (ศุภาพิชญ์ โพนโปรแมนน์, 2553) การเรียนและการให้ความร่วมมือ การวางแผนและการประเมินผล ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และการพัฒนาวิชาชีพ (Beauvais, Brady, O'Shea, & Quinn Griffin, 2010) รวมถึงความฉลาดทางอารมณ์ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลมีภาวะสุขภาพจิตที่ดี (จินท์จุฑา ชัยเสนา ดาลลาส, สายใจ พัวพันธ์, และดวงใจ วัฒนสินธุ์, 2558) ดังนั้นความฉลาดทางอารมณ์จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานต่อไปในอนาคต

ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient; E.Q.) คือ ความสามารถทางอารมณ์ที่จะช่วยให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ มีความสุข มีความสำคัญต่อความสำเร็จและความสุขในชีวิตมนุษย์ ความฉลาดทางอารมณ์ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ดี เก่ง และสุข (กรม

สุขภาพจิต, 2546) ซึ่งอารมณ์ส่งผลต่อสภาพทางร่างกายให้มีปฏิกิริยาโต้ตอบ หรือแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ เช่น เมื่อโกรธจะมีการไหลเวียนของโลหิตที่มือ ทำให้ง่ายต่อการหยิบจับอาวุธขึ้นมาต่อสู้ แต่ในขณะที่คนเรามีความสุข อารมณ์สุขจะไปเพิ่มการทำงานของศูนย์กลางในสมอง สกัดกั้นความรู้สึกทางลบไม่ให้เกิดขึ้น และเพิ่มพลังการกำจัดความคิดวิตกกังวลให้หมดไป ทำให้รู้สึกสงบ และเกิดความพึงพอใจ คนที่มีความฉลาดทางอารมณ์สูงจะเป็นคนที่สามารถรับรู้ เข้าใจ และจัดการกับความรู้สึกของตนเองได้ดี รวมทั้งเข้าใจความรู้สึกของคนอื่น จึงมักจะประสบความสำเร็จ มีความพึงพอใจในชีวิต สามารถสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ ออกมาได้เสมอ (ศุภาพิชญ์ โพนโพร์แมนน์, 2553; Beauvais et al., 2010) นอกจากนี้ ความฉลาดทางอารมณ์ยังสะท้อนถึงศักยภาพการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เพื่อให้บรรลุความสำเร็จในด้านการตระหนักรู้ตนเอง (Self-awareness) การจัดการตนเอง (Self-management) การตระหนักรู้ทางสังคม (Social awareness) และการบริหารความสัมพันธ์ (Relationship management) (Goleman, 1998) จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาล พบว่านักศึกษาพยาบาลในระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ทั้งด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวมอยู่ในระดับปกติเมื่อเทียบกับเกณฑ์ของกรมสุขภาพจิต (นุจรี ไชยมงคล, 2549; ผุสดี แก้วมณี และเรวัตร์ คงผาสุข, 2557; วลัยนารี พรหมลา, 2558; วิไลพร นุชสุธรรม, 2559) และพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลแต่ละชั้นปีมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกัน (กนกพร หมูพัยค์, จรินทร์พย์ อุดมพันธุ์รัก, ชลียา กัญพัฒน์พร, ชัญญา แสงจันทร์, และพวงเพชร เกษรสมุทร, 2558; วิไลพร นุชสุธรรม, 2559) นอกจากนี้พบว่า นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมระดับสูง มีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำ (ประภาศ ปานเจียง, 2558) และนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมในและนอกหลักสูตร มีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่านักศึกษาที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม (อรัญญา ทรัพย์พ่วง, จิรฉัตร ถิ่นไพโรจน์, รังสิมา อิงอร่าม, และสุนทรีภรณ์ ทองไสย, 2557)

คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในเครือคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส มีพันธกิจในการผลิตบัณฑิตทางวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ อันเป็นพื้นฐานของการหล่อหลอมการเป็นพยาบาลที่ดีมีคุณภาพและมีจิตวิญญาณการรับใช้ตามแนวคริสเตียนในการให้บริการสุขภาพได้อย่างมีคุณค่าและมีความสุข ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวม ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1-4 คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก และเปรียบเทียบระหว่างชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม กับความฉลาดทางอารมณ์ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เพิ่มทักษะความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาแต่ละชั้นปี โดยมุ่งหวังให้นักศึกษาได้เรียนรู้อย่างมีความสุข และสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนสำเร็จเป็นพยาบาลที่มีศักยภาพในการดูแลด้านสุขภาพตามความต้องการของสังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวมของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1-4 ในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวม ตามความแตกต่างของชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรม

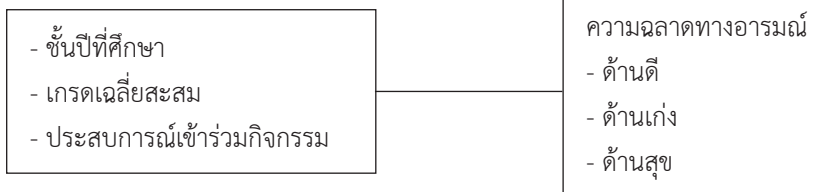
สมมติฐานการวิจัย

1. คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 อยู่ในระดับปกติเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของกรมสุขภาพจิต
2. ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรมต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แนวคิดเรื่องความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต (2546) ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ดี เก่ง และสุข ด้านดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ด้านเก่ง หมายถึง ความ

สามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจ แก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น และด้านสุข หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข มีความภูมิใจในตนเอง พอใจในชีวิต และมีความสุขสงบทางใจ โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นแบบภาคตัดขวางและบรรยาย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมาย คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1-4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก จำนวนทั้งหมด 313 คน

กลุ่มตัวอย่าง คัดเลือกจากประชากรเป้าหมาย ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จำนวนกลุ่มตัวอย่างได้จากตารางอำนาจทดสอบ (statistical power tables) ของ Burns and Grove (2005) และกำหนดขนาดอิทธิพลขนาดเล็ก (small effect size) ที่ .20 อำนาจทดสอบ (power of test) ที่ร้อยละ 90 และระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 257 คน ผู้วิจัยเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็น 260 คน แบ่งเป็น นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 59 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 70 คน นักศึกษาชั้น ปีที่ 3 จำนวน 66 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 65 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล พัฒนาโดยคณะผู้วิจัย จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างและครอบครัว ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม จำนวนพี่น้องลำดับบุตร การมีประสบการณ์เป็นคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา/ กรรมการชั้นเรียน จำนวน

เพื่อนสนิท สัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัว และรายได้ครอบครัว

2. แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ เป็น

แบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยนำมาจากแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต (2546) ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 52 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านดี จำนวน 18 ข้อ ด้านเก่ง จำนวน 18 ข้อ และด้านสุข จำนวน 16 ข้อ การให้คะแนนเป็นมาตรฐานค่า 4 ระดับ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 จำนวน 28 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 4, 6, 7, 10, 12, 14, 15, 17, 20, 22, 23, 25, 28, 31, 32, 34, 36, 38, 39, 41-44, 46 และ 48-50 โดยกำหนดให้ 1 หมายถึง ไม่จริง 2 หมายถึง จริงบางครั้ง 3 หมายถึง ค่อนข้างจริง และ 4 หมายถึง จริงมาก

กลุ่มที่ 2 จำนวน 24 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2, 3, 5, 8, 9, 11, 13, 16, 18, 19, 21, 24, 26, 27, 29, 30, 33, 35, 37, 40, 45, 47, 51 และ 52 โดยกำหนดให้ 1 หมายถึง จริงมาก 2 หมายถึง ค่อนข้างจริง 3 หมายถึง จริงบางครั้ง และ 4 หมายถึง ไม่จริง

การแปลผล

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี ระดับปกติ หมายถึง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 46 - 62 คะแนน ระดับสูง หมายถึง คะแนนมากกว่า 62 คะแนน และระดับต่ำ หมายถึง คะแนน

น้อยกว่า 46 คะแนน

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่ง ระดับปกติ หมายถึง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 44 - 62 คะแนน ระดับสูง หมายถึง คะแนนมากกว่า 62 คะแนน และระดับต่ำ หมายถึง คะแนนน้อยกว่า 44 คะแนน

ความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุข ระดับปกติ หมายถึง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 40 - 56 คะแนน ระดับสูง หมายถึง คะแนนมากกว่า 56 คะแนน และระดับต่ำ หมายถึง คะแนนน้อยกว่า 40 คะแนน

ความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม ระดับปกติ หมายถึง มีคะแนนอยู่ระหว่าง 130 - 180 คะแนน ระดับสูง หมายถึง คะแนนมากกว่า 180 คะแนน และระดับต่ำ หมายถึง คะแนนน้อยกว่า 130 คะแนน

แบบประเมินนี้ได้นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 40 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวม เท่ากับ .72, .76, .82, และ .88 ตามลำดับ

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

โครงร่างการวิจัยและแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก รหัส 2/2017 คณะผู้วิจัยเข้าพบกลุ่มตัวอย่างในชั้นเรียน อธิบายวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับแก่กลุ่มตัวอย่าง และการพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมวิจัย ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างถือเป็นความลับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้รหัส ผลการวิจัยจะนำเสนอข้อมูลในภาพรวม โดยจะนำไปใช้ในประโยชน์ทางวิชาการเท่านั้น และข้อมูลทั้งหมด ทั้งที่เป็นเอกสารและไฟล์ข้อมูลจะถูกทำลายหลังจากผลการวิจัยได้รับการเผยแพร่เรียบร้อยแล้ว เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบรับการเข้าร่วมการวิจัย จึงให้ลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย และดำเนินการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยขออนุมัติจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก หลังจากได้รับการอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยประสานงานกับอาจารย์ประจำชั้นของกลุ่มตัวอย่าง ชั้นปีที่ 1 และ 2 ที่วิทยาเขตมวกเหล็ก และกลุ่มตัวอย่าง ชั้นปีที่ 3 และ 4 ที่วิทยาเขตกรุงเทพ เพื่อขอรายชื่อกลุ่ม

ตัวอย่างแต่ละชั้นปี และนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอย่างละเอียด กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาตอบแบบสอบถาม ประมาณ 15 - 20 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป และกำหนดค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามและระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้วยสถิติพรรณนา ทดสอบข้อตกลงเบื้องต้น พบข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ (Normal distribution) มีความเป็นอิสระต่อกัน (Independence of observation) และความแปรปรวนในแต่ละกลุ่มเท่ากัน (Homogeneity of variance) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง ตามความแตกต่างของชั้นปีที่ศึกษา และเกรดเฉลี่ยสะสม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง ตามความแตกต่างของประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรม ด้วยการทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัย

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง (ร้อยละ 89.2) อายุระหว่าง 20-22 ปี ร้อยละ 52.7 เกรดเฉลี่ยสะสม ระหว่าง 2.51-3.00 ร้อยละ 35.4 จำนวนพี่น้อง 1-2 คน ร้อยละ 70.4 เป็นบุตร ลำดับที่ 1 ร้อยละ 44.2 ไม่มีประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ 67.3 มีเพื่อนสนิทมากกว่า 9 คน ร้อยละ 39.2 มีสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวดี ร้อยละ 95.8 และ ครอบครัวมีรายเพียงพอและมีเหลือเก็บ ร้อยละ 55.4

ระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวมของนักศึกษาพยาบาลทั้ง 4 ชั้นปี เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของกรมสุขภาพจิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 95.5-100.0) มีความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวมอยู่ในระดับปกติถึงระดับสูง (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวม ของนักศึกษาพยาบาล
แต่ละชั้นปี (n = 260)

ความฉลาดทางอารมณ์	ปี 1 (n=59)		ปี 2 (n=70)		ปี 3 (n=66)		ปี 4 (n=65)	
	n	%	n	%	n	%	n	%
1. ด้านดี								
- ต่ำ	1	1.7	0	0	0	0	1	1.5
- ปกติ	35	59.3	51	72.9	40	60.6	47	72.3
- สูง	23	39.0	19	27.1	26	39.4	17	26.2
2. ด้านเก่ง								
- ต่ำ	0	0	3	4.3	1	1.5	3	4.5
- ปกติ	49	83.1	49	70	53	80.3	55	84.7
- สูง	10	16.9	18	25.7	12	18.2	7	10.8
3. ด้านสุข								
- ต่ำ	1	1.7	1	1.4	3	4.5	2	3.1
- ปกติ	39	66.1	42	60	42	63.7	38	58.4
- สูง	19	32.2	27	38.6	21	31.8	25	38.5
โดยรวม								
- ต่ำ	0	0	1	1.4	0	0	0	0
- ปกติ	48	81.4	50	71.5	49	74.2	51	78.5
- สูง	11	18.6	19	27.1	17	25.8	14	21.5

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอยู่ในแต่ละชั้นปี 1-4 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมต่างกัน มีความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ($p > .05$) (ตารางที่ 2 และ 3) และคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งของนักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม สูง

กว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่มีประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 2.068, p < .05$) แต่ความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี สุข และโดยรวมของนักศึกษาพยาบาลที่มีหรือไม่มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมไม่แตกต่างกัน ($p > .05$) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวม ตามความแตกต่างของชั้นปี
ที่ศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ One-way ANOVA ($n = 260$)

ความฉลาดทางอารมณ์		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
รายด้าน						
ด้านดี	Between groups	155.148	3	51.716	1.725	.162
	Within group	7674.606	256	29.979		
	Total	7829.754	259			
ด้านเก่ง	Between groups	210.611	3	70.204	1.490	.218
	Within group	12060.754	256	47.112		
	Total	12271.365	259			
ด้านสุข	Between groups	2.132	3	.711	.018	.997
	Within group	9839.406	256	38.435		
	Total	9841.538	259			
โดยรวม	Between groups	710.345	3	236.782	.868	.458
	Within group	69851.390	256	272.857		
	Total	70561.735	259			

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวม ตามความแตกต่างของเกรดเฉลี่ย
สะสมของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ One-way ANOVA ($n = 260$)

ความฉลาดทางอารมณ์		Sum of Squares	df	Mean Square	F	p-value
รายด้าน						
ด้านดี	Between groups	14.489	3	4.830	.158	.924
	Within group	7815.265	256	30.528		
	Total	7829.754	259			
ด้านเก่ง	Between groups	10.494	3	3.498	.073	.974
	Within group	12260.872	256	47.894		
	Total	12271.365	259			
ด้านสุข	Between groups	32.796	3	10.932	.285	.836
	Within group	9808.742	256	38.315		
	Total	9841.538	259			
โดยรวม	Between groups	102.484	3	34.161	.124	.946
	Within group	70459.251	256	275.231		
	Total	70561.735	259			

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวมตามความแตกต่างของ
ประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้ Independent t-test

ความฉลาดทางอารมณ์	ประสบการณ์ เข้าร่วมกิจกรรม	n	Mean	t	p-value	
รายด้าน	ด้านดี	มี	85	60.67	1.436	.152
	ไม่มี	175	59.63			
ด้านเก่ง	มี	85	57.05	2.068	.040*	
	ไม่มี	175	55.18			
ด้านสุข	มี	85	54.02	1.166	.245	
	ไม่มี	175	53.07			
โดยรวม	มี	85	171.74	1.777	.077	
	ไม่มี	175	167.88			

การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาลกลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 95.5-100.0) มีความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวมอยู่ในระดับปกติถึงระดับสูง เมื่อเทียบตามเกณฑ์ของกรมสุขภาพจิต (ตารางที่ 1) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กนกพร หมูพยัคฆ์ และคณะ (2558), พูนสุข ช่วยทอง, พาณี ยงใจยุทธ, นภวัลย์ กัมพลาศิริ, ทิพาพันธ์ สังฆะพงษ์, เพ็ชรรัตน์ เตชะทวิวรรณ, และกาญจนา เกียรติกานนท์ (2557) และวิไลพร นุชสุธรรม (2559) ที่พบว่า นักศึกษาในระดับ อุดมศึกษา มีความฉลาดทางอารมณ์โดยภาพรวมสูงกว่าเกณฑ์ปกติ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของคณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม ส่งเสริมความคิดสติปัญญา และเน้นการพัฒนาคน โดยปลูกฝังให้นักศึกษาพยาบาลมีจิตวิญญาณการรับใช้ มีคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ มีความรับผิดชอบ เข้าใจและเห็นใจผู้อื่น ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญของพยาบาลวิชาชีพ และตรงตามสมรรถนะผู้ประกอบการพยาบาลและการผดุงครรภ์ (สภาการพยาบาล, 2553) และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาพยาบาลหญิง และมาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ที่ระหว่งสมาชิกในครอบครัว ซึ่ง

สอดคล้องกับการศึกษาของวิมล เอ็มโอช, บุญเรือน พุกษ์ศศิธร, และเยาวเรศ ใจเย็น (2556) ที่พบว่า นักศึกษาหญิงมีระดับความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่านักศึกษาชาย และผลการศึกษาของ วลัยนารี พรหมลา (2558) พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกในครอบครัวดี จะมีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับดี ทั้งนี้เนื่องจากความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ดีนั้น ส่งผลทางบวกในการอบรมเลี้ยงดู ทำให้เด็กเกิดความใกล้ชิดกับสมาชิกทุกคนในบ้าน มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความรัก ความห่วงใย และเอื้ออาทรต่อกัน นอกจากนั้นแล้ว สัมพันธภาพที่ดีของบิดามารดาส่งผลให้บุตรสามารถเรียนรู้ทักษะการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในทางที่สร้างสรรค์ ทั้งยังเป็นแรงจูงใจที่ดีในชีวิตให้กับบุตร เด็กจะเจริญเติบโตอย่างมีความสุขและความมั่นคงทางอารมณ์ (จิราพร ชมพิกุล, ปราณี สุทธิสุนทร, เกรียงศักดิ์ ชื่อเลื่อม, และดุชนิ คำมี, 2552; นุจรี ไชยมงคล, 2549)

2. ชั้นปีที่ศึกษาที่แตกต่างกันของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มตัวอย่าง มีความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวมไม่แตกต่างกัน ($p > .05$) ซึ่งไม่แตกต่างกับการศึกษาของ Barkhordari and Rostambeygi (2013) ที่พบว่า ชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีความฉลาดทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก คณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนและ

กิจกรรมส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ที่เหมาะสมสำหรับ
นักศึกษาแต่ละชั้นปี โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เปลี่ยนสภาพ
การเรียนจากระดับมัธยมมาสู่ระดับอุดมศึกษา คณะฯ จัด
ให้มีการเข้าร่วมกิจกรรมรับน้องใหม่ ปฐมนิเทศนักศึกษา
ใหม่ ระบบที่ดูแลน้อง และจัดระบบอาจารย์ที่ปรึกษาให้แก่
นักศึกษาตั้งแต่แรกเข้าศึกษา รวมทั้งมีหอพักภายในให้
นักศึกษาอยู่ร่วมกับเพื่อน มีอาจารย์แม่บ้านประจำหอพัก
ที่ช่วยดูแลและให้คำปรึกษากับนักศึกษาได้ตลอด 24 ชั่วโมง
เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง สามารถปรับตัวเข้ากับ
สภาพแวดล้อมใหม่ สร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างพี่น้อง
ร่วมสถาบัน และเกิดความพึงพอใจในการใช้ชีวิตในสถาบัน
ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สามารถปรับตัวได้ดีขึ้น และมีเวลา
เข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น คณะฯ จึงกำหนดให้มีส่วนร่วมใน
การทำกิจกรรมทั้งในและนอกสถาบัน ทำให้นักศึกษามี
โอกาสฝึกการตัดสินใจแก้ปัญหา การสร้างสัมพันธภาพ และ
มีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เวลาส่วนใหญ่
ในการเรียนเป็นการขึ้นฝึกปฏิบัติบนหอผู้ป่วย ทำให้นัก
ศึกษามีประสบการณ์การควบคุมตนเอง เห็นใจผู้อื่น รู้สึก
ภาคภูมิใจในตนเองที่สามารถให้การพยาบาลผู้ป่วยใน
สถานการณ์จริงได้ และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 การฝึกปฏิบัติ
การพยาบาลเน้นบทบาทการเป็นผู้นำและต้องเตรียมตัว
สอบขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ
การพยาบาลและการผดุงครรภ์ ทำให้นักศึกษาเพิ่มทักษะ
การตัดสินใจและแก้ปัญหา รวมทั้งจัดการกับความเครียด
ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ มหาวิทยาลัย
นานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก เป็นสถาบันของศาสนาคริสต์ มี
อาจารย์ฝ่ายศาสนกิจคอยช่วยเหลือด้านจิตวิญญาณของ
นักศึกษาทุกชั้นปีอย่างต่อเนื่องตั้งแต่แรกเข้าจนสำเร็จ
การศึกษา ทำให้นักศึกษาเรียนรู้ความสุขสงบทางใจตลอด
เวลา ดังนั้นการที่คณะฯ จัดการเรียน การสอน และกิจกรรม
ที่หลากหลายทำให้นักศึกษาทั้ง 4 ชั้นปี มีความฉลาดทาง
อารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความ
ฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวมไม่แตกต่างกัน
($p > .05$) ซึ่งแตกต่างกับการศึกษาของ ประภาศ ปานเจียง
(2558) ที่พบว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่มีระดับ
เกรดเฉลี่ย 2.00 - 3.00 ขึ้นไป มีความฉลาดทางอารมณ์
ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวมสูงกว่านักศึกษาในสถาบัน

อุดมศึกษาที่มีระดับเกรดเฉลี่ย ต่ำกว่า 2.00 และการศึกษา
ของ จันทิมา ฤกษ์เลื่อนฤทธิ์, ศรีธัญญา นามมัน, สุพรรณนิการ์
แมลงภู, ประทุมรัตน์ นิมเจริญ, นภาพร พุ่มจิตร, และจิตรดา
พูลศิลป์ (2557) ที่พบว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียน
เฉลี่ยสะสมสูง มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านดีในระดับต่ำ
ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ทุกรายวิชาทางการพยาบาล ของคณะพยาบาลศาสตร์
มิชชั่น เน้นให้นักศึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 ทำงานกลุ่ม
มากกว่าทำงานเดี่ยว เพื่อเป็นการฝึกทักษะผลการเรียนรู้
ด้านคุณธรรมจริยธรรม ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
และความรับผิดชอบ และทักษะการสื่อสาร ทำให้นักศึกษา
พยาบาลทุกคนได้รับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์มา
อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลที่มีเกรดเฉลี่ย
สะสมแตกต่างกันมีความฉลาดทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

นักศึกษามีประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรมมี
ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เข้าร่วม
กิจกรรม ($t = 2.068, p < .05$) สามารถอธิบายได้ว่า
ความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งซึ่งประกอบด้วย การรู้จัก
และมีแรงจูงใจในตนเอง ตัดสินใจและแก้ปัญหา และมี
สัมพันธภาพกับผู้อื่น การที่นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรม
ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกหลักสูตร เป็นการพัฒนา
ความฉลาดทางด้านอารมณ์ โดยนักศึกษาได้เรียนรู้
กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่น เกิดความเข้าใจตนเอง
และผู้อื่นได้ง่าย ตลอดจนมีทักษะอารมณ์ที่ดีในการติดต่อ
สัมพันธ์กับผู้อื่นเมื่อต้องออกสู่สังคม (กรมสุขภาพจิต,
2546) อันเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นสำหรับวิชาชีพพยาบาล
ในการสร้างสัมพันธภาพกับผู้ป่วยและครอบครัว ตลอดจน
การปฏิบัติงานร่วมกับสหสาขาวิชาชีพ สอดคล้องกับ
การศึกษาของ อริธัญญา ทรัพย์พวง และคณะ (2557) ที่
พบว่าปัจจัยเรื่องความชอบเข้าร่วมกิจกรรมทั้งภายในและ
นอกหลักสูตรมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน
แพทย์ทหาร

สำหรับนักศึกษามีและไม่มีประสบการณ์เข้าร่วม
กิจกรรมมีความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี สุข และโดยรวม
ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดประสบการณ์เข้าร่วม
กิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะการเป็นคณะกรรมการสโมสร
นักศึกษา หรือกรรมการชั้นเรียน ไม่ได้คัดเลือกนักศึกษาที่
มีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี สุข และโดยรวม

สูง แต่คัดเลือกนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่า 3.00 เป็นคณะกรรมการกิจกรรมต่าง ๆ อีกทั้งนักศึกษาทุกคนต้องอยู่หอพัก ห้างละ 2-3 คน ทำให้นักศึกษามีการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ทำให้นักศึกษาทุกได้พัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมด้านจิตวิญญาณโดยให้เข้าร่วมมนัสการ ศึกษาข้อพระคัมภีร์ และสนับสนุนให้ออกไปร่วมกิจกรรมการช่วยเหลือสังคมตามแนวคิดการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างของพระเยซู ทำให้นักศึกษาเรียนรู้การดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข มีความภูมิใจในตนเอง และมีความสุขทางใจ ส่งผลให้นักศึกษามีความฉลาดทางอารมณ์ด้านสุขไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย นักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่มีความฉลาดทางอารมณ์ด้าน ดี เก่ง สุข และโดยรวมอยู่ในระดับปกติและระดับสูง ความแตกต่างของระดับชั้นปีและเกรดเฉลี่ยสะสม ไม่ส่งผลให้นักศึกษามีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน และนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมหรือเป็นกรรมการชั้นเรียน มีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. อาจารย์พยาบาลควรบูรณาการความฉลาดทางอารมณ์ทั้งด้าน ดี ด้านเก่ง และด้านสุข กับการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาให้กับนักศึกษาพยาบาล โดยสอดแทรกในเนื้อหาและการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
2. ผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลควรกำหนดนโยบายให้อาจารย์และนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในหลักสูตรที่ช่วยส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ ทั้งโดยรวมและรายด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
3. นักวิจัยทางการพยาบาลควรทำการวิจัยเชิงทดลอง ที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมหรือพัฒนาโปรแกรมเพื่อส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาล

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร หมุ่มพัยค์ม์, จรินทร์พีย์ อุดมพันธ์รัก, ชลียา กัญพัฒน์พร, ชัญญา แสงจันทร์, และพวงเพชร เกษรสมุทร. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับพฤติกรรมกรรมการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารพยาบาลศาสตร์*, 33(1), 55-65.
- กรมสุขภาพจิต. (2546). *คู่มือความฉลาดทางอารมณ์*. สืบค้นจาก <http://www.dmh.go.th/download/ebooks/EQ11.pdf>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๒*. สืบค้นจาก <http://www.mua.go.th/users/hecommission/doc/law/ministry%20law/1-39%20TQF%20nursing%202552.pdf>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. สืบค้นจาก http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=38880&Key=news_research
- จินห์จุฑา ชัยเสนา ดาลลาส, สายใจ พัวพันธ์, และดวงใจ วัฒนสินธุ์. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 23(3), 1-13.
- จิราพร ชมพิกุล, ปราณี สุทธิสุขธิสุขคนธ์, เกียรติศักดิ์ ชื่อเลื่อม, และดุษณี คำมี. (2552). *รายงานการวิจัยสัมพันธ์ภาพในครอบครัวไทย*. นครปฐม: แทนทองซินวัฒน์การพิมพ์.
- จันทิมา ฤกษ์เลื่อนฤทธิ, ศรีญา นามมัน, สุพรรณิการ์ แผลงภู, ประทุมรัตน์ นิมเจริญ, นภาพร พุ่มจิตร, และจิตรดา พูลศิลป์. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่คัดสรร รูปแบบการเลี้ยงดูและความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตพยาบาล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารไทยเภสัชศาสตร์และวิทยาการสุขภาพ*, 9(2), 60-67.
- นุจรี ไชยมงคล. (2549). ปัจจัยพื้นฐานทางครอบครัวและความฉลาดทางอารมณ์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การแสดงออกของนิสิตพยาบาลศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา. *วารสารคณะพยาบาลศาสตร์*

- มหาวิทยาลัยบูรพา, 14(2), 49-61.
- ประภาส ปานเจียง. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์และรูปแบบพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดสงขลา. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- มุสนีย์ แก้วมณี และเรวัตร คงผาสุข. (2557). ความฉลาดทางอารมณ์ และการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนียะลา. *วารสาร อัสสิกมะฮะ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี*, 4(8), 51-61.
- พูนสุข ช่วยทอง, พาณี ยงใจยุทธ, นกวัลย์ กัมพลาศิริ, ทิพาพันธ์ สังฆะพงษ์, เพ็ชรรัตน์ เตชะทวิวรรณ, และกาญจนา เกียรติกานนท์. (2557). ปัจจัยส่วนบุคคลและความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลราชภัฏสวนสุนันทาต่อทัศนคติการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไทย. *วารสารเกื้อการุณย์*, 21(ฉบับพิเศษ), 25-43.
- วลัยนารี พรหมลา. (2558). ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอกชนในจังหวัดปทุมธานี. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 2(2), 432-438.
- วิมล เอ็มโอช, บุญเรือน พงษ์ศศิธร, และเยาวเรศ ใจเย็น. (2556). ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 16(1), 185-199.
- วิไลพร นุชสุธรรม. (2559). ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเชียงใหม่. *วารสารการพัฒนาสุขภาพชุมชนมหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 4(4), 505-519.
- ศุภาพิชญ์ โพน โปร์แมนน์. (2553). ความฉลาดทางอารมณ์และความพร้อมในการปฏิบัติงานในบทบาทวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล. *วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ*, 4(2), 47-57.
- สภาการพยาบาล. (2553). *สมรรถนะผู้ประกอบการวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์*. กรุงเทพฯ: ศิริยอดการพิมพ์.
- อรัญญา ทรัพย์พวง, จิรฉัตร ถิ่นไพโรจน์, รังสิมา อิงอร่าม, และสุนทรินทร์ ทองไสย. (2557). ความฉลาดทางด้านอารมณ์ของนักเรียนแพทย์ทหารชั้นปีที่ 5 วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 7(4), 50-63.
- Barkhordari, M., & Rostambeygi, P. (2013). Emotional intelligence in nursing student. *Journal of Advance in Medical Education and Professionalism*, 1(2), 46-50.
- Beauvais, A. M., Brady, N., O'Shea, E. R., & Quinn Griffin, M.T. (2010). Emotional intelligence and nursing performance among nursing students. *Nursing Education Today*, 31(4), 396-401.
- Burn, N., & Grove, S.K. (2005). *The practice of nursing research: conduct, critique, & utilization* (5th ed.). St. Louis, MO: Elsevier Saunders.
- Goleman, D. (1998). *Working with emotional intelligence*. New York: Bantam Books.